Kazaları bir meçhule atmayalım

İstanbul'dan Burcu Eker: "Namaz borçlarım var. Bunları kaza ederek bundan böyle namazlarımı eksiksiz kılmak istiyorum. Eski namazlarımı kaza etmek için nasıl hesaplamam ve nasıl bir yol izlemem gerekiyor?"

KAZALAR ASILLAR GİBİ SEVAP KAYNAĞIDIR

Namaz kılmaya karar vermek, dünyanın en mutlu işine karar vermektir. Tebrikler. Allah sizi ve bütün okuyucularımı, katındaki makbul namaza muvaffak kılsın. Âmin.

Kaza borçlarımız, günlük farzlarımızla "aynı ölçüde" eşsiz ve benzersiz sevap ve feyiz kaynaklarımızdır. Kazalarımızı bu açıdan önemsemeliyiz.

Hangi sebeple olursa olsun, ister ciddî bir gerekçeyle, ister ihmalkârlıkla kılamamış olalım; kılamadığımız bir vakit namazını, hemen ilk fırsatta, yemekmiş, çaymış demeden, ayağımıza takılan ne varsa geri bırakarak kaza etmeliyiz. Bir meçhule atmamalıyız.

Müzmin kaza derdimiz var ise… Bu durumda hiç erinmeden kolları sıvayalım, uygulanabilir bir kaza kılma programı yapalım ve bir an önce kazaları kılmaya başlayalım.

Çünkü ömür geçiyor!

Önce; "bismillah" diyelim ve her gün sadık kalabileceğimiz, uygulanır bir program yapalım. Sonra da, bu programı günlük uygulamaya başlayalım.

Bir süre sonra kendimizin, "günlük" ve "kaza" olmak üzere "hepsini birden farzlarımızı" yerine getirmeye –inşallah- uyum sağlamış olduğumuzu göreceğiz. Biz niyet eder ve harekete geçersek, Rabbim inşallah kolaylık sağlar.

TEK ŞEYE İHTİYACIMIZ VAR: İRADE

Geçirdiğimiz bir vakit namazının yalnız farzının ve vacibinin kazası kılınır. Bunlar, sabah namazında iki rek'ât farz, öğle namazında dört rek'ât farz, ikindi namazında dört rek'ât farz, akşam namazında üç rek'ât farz, yatsı namazında dört rek'ât farz ile

üç rek’ât vitir vacip olmak üzere her gün için toplam 20 rek’at namazdan ibarettir.

Hepsini her gün bir arada kıldığımızda bile günlük sadece 20 dakikamızı alır.

Her gün yirmi dakika nerelere vermiyoruz ki?

Yapacağımız tek şey; irade etmek ve başlamak!

Niyette zaman belirlemek için ya hep en son, ya da hep ilk dememiz yerinde olur. “Niyet ettim Allah rızası için vaktinde kılamadığım en son (meselâ) sabah namazının farzını kaza etmeye.”

Hep “en son” diye diye kazalarımızı kılıp en başa, on beş yaşımıza geldiğimizde, sondan başa doğru bitirmiş oluruz.

YA BİTİRMEDEN ÖLÜM GELİP ÇATARSA...

Bu şekilde günlük beş vakit namazın kazasını; ya her vaktin arkasından birer vakit de kaza kılmak suretiyle; ya da –buna vaktimiz müsait olmadığında- yatsı namazının ardından bir günlük de kaza namazı kılmak suretiyle yapmaya niyet ettiğimizi düşünelim.

Şartlarımıza uygun başka çözümler bulmak da mümkün.

Bu niyetimize sadık kalarak namazlarımıza başladığımızda, belli bir süre sonra, kaza borçlarımızı –inşaallah- kılmış oluruz.

Cenâb-ı Hak, “Kulum beni nasıl tanırsa, onunla öyle muamele ederim.”1 buyuruyor. Allah Resulü (asm) ise bir hadislerinde, “Ameller ancak niyetlere göredir.”2; bir diğer hadislerinde de Cenâb-ı Hakk’ın meleklerine “Kulum bir iyilik yapmaya niyet eder, fakat yapmaya muktedir olamaz ise, ona bu güzel niyetine mükâfat olarak, tam bir iyilik yapmış gibi sevap yazın.”3 diye emrettiğini bildiriyor.

Yani demek oluyor ki, kaza kılmaya başladığımızda, kazalarımızı bitirmeden ölüm yolumuzu keserse, bitiremediğimiz borçlarımızı inşallah Cenâb-ı Allah bağışlar. Yani başlama niyetimiz ve niyetimize bağlılığımız ve samimiyetimiz Allah’ın merhametine ve mağfiretine inşallah bizi yaklaştırır ve kalan borçlarımızdan bağışlanırız.

Biz başlayalım. Allah’ın rahmetinden de ümidimizi kesmeyelim.

Dipnotlar:
1- Buhârî, Tevhid, 15 (Bedîüzzaman’ın tercümesiyle-Sözler, s. 39).
2- Buhârî, 1/1,

3- Buhârî, 12/2184.